

New York Timesi bestsellerite autor

DEBBIE MACOMBER

Lõpuks siiski abiellus

Originaali tiitel:
Debbie Macomber
Ending in Marriage
2017

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Enterprises ULC-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Ülla Veerg
Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 1996 by Debbie Macomber.
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2024.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

R10446224
ISBN 978-9916-31-536-1

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Üks

Septembri lõpp, 1996

Laulatustel valas Tracy Santiago alati pisaraid. See ajas teda segadusse, sest inimesed võisid hakata arvama, et ta tahab ise ka abielluda. Miski poleks siiski saanud tõest kaugemal olla. Tracyl olid kõrged moraalistandardid; tal oli mitmete teemade osas tugevalt väljakujunenud isiklik arvamus, eriti puudutas see naisküsimumust. Iga mees, kellega ta kokku puutus, pidi seda mõistma. Seni olid kõik mehed ta elus tõsiseks pettumuseks osutunud.

„Kallid kohalviibijad, täna oleme kogunenud siia, et pühitseda pühasse liitu...“

Tracy langetas pea ja võitles pisaratega. Ta seisis Alaska linna Hard Lucki väikeses kogukonnakirikus reverend Wilsoni kõrval, kui ta sõber ja endine klient Mariah Douglas vahetas abielutõotusi Christian O'Halloraniga. Tracy oli Mariah' pruutneitsi; peigmehe vend Sawyer oli isameheks.

Peaaegu kaks aastat varem oli linn teinud reklaami, et naisi kogukonda juurde tuua – õigem oleks öelda, et pakuti töökohti, lootes, et see meelitab naisi põhja poole elama asuma. Plaani põhilised algatajad olid vennad O'Halloranid, väikelennukitega opereeriva firma Midnight Sons omanikud ja juhid.

Täis lootust naisi Alaskale meelitada olid nad pakkunud tööd, elamispiinda ja kahtkümmet aakrit maad, kui soovijad on nõus ühe aasta Hard Luckis elama ja töötama.

„Kas sina, Mariah Mary Douglas, võtad...“

Tracy neelatas ja kallutas pead, keeldudes end kogu linna silme ees alandamast – ja mis kõige tähtsam, Duke Porteri ees. Paljalt mehe peale mõtlemisest aitas, et Tracy selg sirgu tõmbuks ja silmad kuivaks jääksid.

Kui ta esimest korda Hard Lucki meestest lugema juhtus, oli asi tundunud kahtlane. Seattle'i ajalehes ilmunud artikkel kirjeldas pakkumist, mis oli liiga ilus, et olla tõsi. Oma kogemustest oli Tracy õppinud, et pole olemas tasuta lõunaid... või tasuta maad.

Sel suvehommikul oli esimene pähe tulnud mõte, et naised, kes kavatsevad lepingule alla kirjutada, peaksid selle enne koos juristiga läbi vaatama. Ainult taevas ise teadis, mille peal see pöörane kamp piloote väljas oli.

Tracyl polnud aimugi, et just *temast* saab jurist, kes selle lepingu üle vaatab.

Kuu aega hiljem võtsid härra ja proua Rudolph Douglas ühendust maineka advokaadibürooga, kus Tracy töötas. Nendega määrati tegelema Tracy.

Tundus, et Douglaste tütar Mariah oli O'Halloranide poolt Midnight Soni sekretäriks palgatud ja pere oli mures. Nad palusid Tracyl nende tütre Alaskale meelitanud inimeste tausta uurida. Nad tahtsid, et ta lepingu üle vaataks, leiaks võimaluse sellest lahti öelda ja nende tütre elusalt koju tagasi tooks.

Tracyl oli meeles, kuidas Mariah' vanemad oma tütart iseloomustasid – vaikne, õrn, naiivne ja võimukate meeste poolt kergesti mõjutatav. Nad kartsid, et Mariah oli kohutava vea teinud. Nad arvasid, et tütar jäi Alaskale pidama ainult oma uhkuse tõttu. Tracy meelest oli Douglaste mure põhjendatud.

Proua Douglas oli väriseval häälel kirjeldanud tütre otsust Seattle'ist lahkuda. Tracys tekitas metsikut viha mõtte pundist meestest, kes noori naisi ära kasutavad, eriti selliseid nagu Mariah. Tracy võttis ülesande rõõmuga vastu ja hakkas kohe plaani pidama, kuidas uurimine läbi viia. Juba samal nädalal sõitis ta Hard Lucki.

Ta oli valmis Mariah' ja teiste õnnetute naiste õiguste eest lahingut lööma, kuid miski polnud läinud päris nii, nagu ta oodanud oli. Oma üllatuseks leidis ta eest ühtehoidva tööka kogukonna, mille liikmed oma perede tuleviku eest seisisid.

Tracy oli O'Hallorani vendadega lepingu sõlminud naisi küsitlenud. Ta oli rohkem kui üllatunud, mõistes, et need olid rahul ja isegi õnnelikud, hoolimata üsna algeelistest elamistingimustest.

Kõige suuremaks üllatuseks osutus Mariah Douglas. Naine polnud põrmugi selline, nagu ta vanemad olid

kirjeldanud. Õrn ja hea südamega, jah. Kergeusklik ja lihtsasti mõjutatav, ei.

Mariah oli üsna kimbatuses vanemate nõudmise pärast, et ta peab Seattle'isse tagasi pöörduma. Just sellepärast ta oligi Hard Lucki tööle kandideerinud, et pääseda vanematest ning nende patroneerivast hoiakust. Alaska pakkus võimalust oma elu alustamiseks ilma vanemate pideva sekkumiseta.

Douglased tahtsid O'Halloranid kohtusse kaevata, kuid Mariah keeldus ja nii kaotas asi tähtsuse.

„Kas sina, Christian Anton O'Halloran, võtad...“

Silmanurgast märkas Tracy Duke Porterit. Mees oli end kirikus pruudi külaliste poolele sättinud, lihtsalt selleks, et Tracyle nährvidele käia. Tracy oleks võinud vanaema kamee peale kihla vedada, et nii see oli.

Duke Porterit, üht Midnight Sonsi pilootidest, oli Tracy kohanud kohe esimesel Hard Lucki külastusel. Duke kehastas kõike, mida Tracy meestes põlgas. Ta oli iseteadlik, kangekaelne šovinist, kes ei kõhelnud hetkegi, kui oli võimalus oma ürgaegseid ettekujutusi naistest kõigiga jagada.

Duke'i meelest olid naised „õrnem sugu“. Ta oli sedasorti mees, kes ei sallinud võimupositsioonil olevaid naisi. Täiesti kohase nime saanud *Duke** Porter võis ju välja näha, nagu vanamoodsa vesterni karune kangelane, aga probleem oli selles, et ta ka käitus niimoodi.

Nad olid tülli pööranud kohe, kui kohtusid.

* Duke – hertsog (ingl k). Siin ja edaspidi tõlkija märkused.

Lõpuks siiski abielus

Mees osutus kõige hullemaks *redneck*'iks*, keda Tracy üle aastate kohanud oli. Duke'ist mõtlemine ajas ta iga kord hambaid kiristama.

Tracy püüdis end sundida laulatusse keskendumas. Kirik oli õnnitlejaist tulvil; Mariah ja Christian lugesid teineteisele oma tötusi ette.

Tracy meelest polnud Mariah kunagi nii ilus olnud. Ta ilme oli häirimatult, nagu ikka naisel, kes teab, et teda jumaldatakse. Keda armastab mees, kellele naine isetahtsi oma südame on kinkinud.

Mariah oli Christiani armastanud sellest päevast alates, kui ta Hard Lucki saabus. Christianil läks kõvasti rohkem kui aasta, et aru saada – ka tema armastab Mariah't. Kui ta seda lõpuks taipas, siis tundus, et noorim O'Hallorani vendadest kavatseb kaotatud aja kiirelt tasa teha.

Paar abiellus kaks nädalat pärast kihluse väljakuulutamist. Nende keeristormina kulgenud armumäng ajas Tracyl pea ringi käima. Kuigi *tema* polnud mingi romantik, võlus Tracyl tempo, millega Christian Mariah' altari ette viis.

Tracy ei kadestanud sõbranna õnne. Või Christiani oma. Kuid ta oli täiesti kindel, et tema sellist armastust ei leia, ja see mõte kurvastas teda, ehkki ta ei mõistnud päriselt, miks.

* Redneck – halvustav termin, mida kasutatakse peamiselt (kuid mitte ainult) valgenahaliste, töelisklassi kuuluvate USA lõunaosas pärit ameeriklaste kohta, keda peetakse juhmiks, labaseks ja jõhk-raks; nad sekkuvad sageli agressiivselt poliitikasse; mõiste arvatakse tulenevat päikesest põletatud kaela välimusest.

Christian O'Halloran polnud suutnud sellest hetkest saadik, kui Mariah isa käevangus kirikusse saabus, oma pruudilt pilku pöörata. Christiani kohta oli õige öelda *armastusest joobunud* ja Tracy teadis, et Mariah oli õnnest lausa oimetu.

„Daamid ja härrad, lubage esitleda härra ja proua Christian O'Hallorani. Christian, võite nüüd oma pruuti suudelda.“

Kõlas aplaus, kui Christian Mariah' oma embusse haaras ja suu aeglaselt naise suule langetas. Suudlus kestis piisavalt kaua, et kutsuda esile vilekooori ja häbelikku itsitamist.

Pärast tseremooniat jätkus pulmapidu vastuvõtuga, mis korraldati linna suurimas hoones – Hard Lucki kooli võimlas.

Mariah oli Tracyt linnakese uudistega kursis hoidnud, kirjutades pikki inforikkaid kirju. Tracy arvas, et teadis Hard Luckist rohkem, kui mõnigi linnaelanik. Mingil hetkel – oma külaskäikude ja Mariah' pikkade kirjade vahel – oli ta Alaska osariiki armastama hakanud. Ja eriti Hard Lucki, imelist väikest linnakest põhjapolaarjoonest viiskümmend miili põhja pool.

Kohe võimlasse jõudes võttis Tracy koos teiste asjaosalistega rivisse, et tervitada pikka rida pulmakülalisi. Esimesena jõudis temani lapseootel Abbey O'Halloran, seljas elevantlõuuarva, pitsiga ääristatud avar pluus.

„Tracy, nii tore sind jälle näha,“ ütles Abbey teda emmates.

„Sind ka.“

Abbey nägi imeline välja. Särav. Tracy teadis, et on klišeerasedat naist säravana kirjeldada, kuid see lihtsalt *oli nii*. Abbeyst kiirgas tervist, õnne ja ootusärevust. Oma viimases kirjas oli Mariah kirjutanud, et ultraheli näitas, et Sawyer ja Abbey saavad tütre.

Kätlejate rivi edenedes oli Tracyle üllatuseks, kui paljusid inimesi ta tundis. Mitmed olid tuttavad ta külakäikudest, teised meenusid Mariah' kirjadest.

Just siis, kui Tracy hakkas arvama, et on Duke Porterist pääsenud, astus mees ta ette. Duke'i näol säras enesekindel naeratus – selline, mis eeldas, et naine peaks teda nähes rõõmust segi olema.

Noh, ta polnud.

Tracy tõmbus tahtmatult kangeks. „Tere, Duke,“ õnnestus tal kuuldavale tuua.

„Kuule,“ ütles Duke, tundmata ilmselt vähimatki muret, et ta järjekorda kinni hoidis, „kas ma nägin ennist tseremoonia ajal su silmis *pisaraid*?“

„Ma ei tea, millest sa räägid,“ vastas Tracy nipsakalt. Sel mehel oli kaasasündinud oskus torkida seda, mis Tracyle kõige suuremat ebamugavust valmistas.

„Mulle tundus,“ ütles Duke mõtlikult, hõõrudes käega värskelt raseeritud lõuga, „et su silmad läikisid kahtlaselt, kui Mariah ja Christian oma töotusi ette lugesid. Pisarad, Tracy? Naise silmis, kes pole kunagi abielus olnud? Sa oled juba peaaegu kolmkümmend, on ju?“

„Ma ütlesin juba – sa eksid,“ vastas Tracy ja pöördus järgmise järjekorras ootava inimese poole. Duke jäi ikka paigale.

„Sa pole ju kunagi abielus olnud, on ju, Tracy?“ ütles ta. „Ei tea, miks? Pisarate järgi otsustades mõtlesid sa ise vist sama asja peale.“

„Tegelikult on nii, et ma pole üldse selle peale mõelnud,“ teatas naine külmalt, enda peale vihane, et sööda alla neelas.

Duke tundus öeldu üle hetke aru pidavat, siis lisas: „Peaski ikka imelik mees olema, kes sellise ilmse meeste-vihkaja omale naiseks võtaks.“

„Ma *ei vihka* mehi,“ vastas Tracy ägedalt ja surus siis käed küljel rusikasse, vihane, et lasi mehel end taas endast välja viia. Duke Porter teadis täpselt, mida öelda, et Tracyt raevu ajada. Veelgi rohkem raevu ajas naist see, kui kergesti ta enesekontroll käest libises selle... selle võsapiiloodi juuresolekul. Ka Kingi maakonna tuntumad advokaadid ei suutnud teda kaugeltki nii kiiresti üles ärritada.